

Sygn. akt I ACa 506/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 września 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący :	SSA Piotr Wójtowicz
Sędziowie :	SA Ewa Jastrzębska (spr.) SO del. Tomasz Ślęzak
Protokolant :	Anna Wieczorek

po rozpoznaniu w dniu 28 września 2012 r. w Katowicach

na rozprawie

sprawy z powództwa K. T.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę i rentę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Częstochowie

z dnia 28 grudnia 2011 r., sygn. akt I C 245/09

- 1) zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 1. o tyle, że zasądzone nim odsetki zasądza od dnia 3 czerwca 2009 r., a w pozostałej części apelację oddala;
- 2) zasądza od pozwanej na rzecz powoda 900 (dziewięćset) złotych tytułem kosztów postępowania apelacyjnego;
- 3) nakazuje pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa 292 (dwieście dziewięćdziesiąt dwa) złote tytułem części nieuiszczonej opłaty od apelacji i odstępuje od obciążania powoda pozostałą częścią tej opłaty.

Sygn. akt I ACa 506/12

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Okręgowy w Katowicach:

1. zasądził na rzecz powoda K. T. od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w W. tytułem zadośćuczynienia kwotę 155 000,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami za okres od dnia 28 grudnia 2009 roku,

2. zasądził na rzecz powoda od pozwanej tytułem odszkodowania kwotę 3 634,58 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 2 734,58 zł za okres od dnia 27 marca 2009 roku oraz od kwoty 900,00 zł za okres od dnia 18 czerwca 2009 roku,

3. zasądził na rzecz powoda od pozwanej tytułem skapitalizowanej renty wyrównawczej za okres od dnia 9 czerwca 2009 roku do dnia 28 grudnia 2011 roku kwotę 18687,33 zł wraz z ustawowymi odsetkami za okres od dnia 8 grudnia 2011 roku oraz kwotę po 713,30 zł miesięcznie tytułem renty w związku z obniżeniem możliwości zarobkowych powoda, płatnej do każdego dziesiątego dnia miesiąca z góry, począwszy od dnia 1 stycznia 2012 roku, z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat,

4. zasądził na rzecz powoda od pozwanej tytułem skapitalizowanej renty z zwiększonych potrzeb za okres od dnia 1 stycznia 2011 roku do dnia 28 grudnia 2011 kwotę 1799,03 zł wraz z ustawowymi odsetkami za okres od dnia 8 grudnia 2011r. oraz kwotę po 160 miesięcznie tytułem renty w związku ze zwiększeniu potrzeb życiowych powoda, płatnej do każdego dziesiątego dnia miesiąca z góry, począwszy od dnia 1 stycznia 2012 roku, z ustawowymi odsetkami w razie uchybie terminowi płatności którejkolwiek z rat,

5. ustalił odpowiedzialność pozwanej wobec powoda za mogące się w przyszłości ujawnić skutki wypadku z dnia 13 grudnia 2007 roku,

6. w pozostałej części powództwo oddalił,

7. zasądził na rzecz powoda od pozwanej kwotę 5.629,26 zł tytułem zwrotu kosztów procesu,

8. nakazał pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w C. kwotę 11.723,15 zł tytułem kosztów sądowych, których powód nie miał obowiązku uiścić,

9. nakazał ściągnąć ze świadczenia zasądzonego na rzecz powoda kwotę 1.448,93 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

W uzasadnieniu, w części objętej zakresem zaskarżenia ustalił, iż powód uległ wypadkowi w dniu 13 grudnia 2007r na terenie N. doznając szeregu poważnych obrażeń ciała. Według wyjaśnień powoda do wypadku doszło w taki sposób, że samochód ciężarowy marki R. wykonując manewr cofania aby podjechać tyłem do rampy załadunkowej nie zauważył stojącego w pobliżu rampy powoda i przygnoił go do rampy. Powód po zdarzeniu czuł się na tyle dobrze, że nie zawiadomił policji o wypadku i udał się w powrotną drogę do P.. Dopiero po powrocie do S. stan powoda na tyle się pogorszył, że wezwano karetkę pogotowia i odwieziono powoda do szpitala. Szkodę u pozwanego powód zgłosił dopiero w dniu 28 stycznia 2009r. Pozwany wszczął postępowanie wyjaśniające i po jego zakończeniu w dniu 3 czerwca 2009 r. wypłacił powodowi tytułem zadośćuczynienia 25.000zł. Zdaniem sądu pierwszej instancji pozwany ponosi odpowiedzialność za wypadek z tytułu OC sprawcy wypadku. Swej odpowiedzialności co do zasady pozwany ostatecznie nie kwestionował. Powód w pozwie domagał się zadośćuczynienia w kwocie 175.000zł z odsetkami od 28 lutego 2009r. Zdaniem sądu pierwszej instancji adekwatną do rozmiaru krzywdy powoda będzie kwota 180.000zł. W związku z faktem, że powód otrzymał już kwotę 25.000zł tytułem zadośćuczynienia należy mu się jeszcze kwota 155.000zł. Wyjaśnił sąd pierwszej instancji w uzasadnieniu, iż odsetki od tej kwoty od dnia 28 grudnia 2009r. zasądził pomyłkowo albowiem należą się powodowi od 1 marca 2009r. z mocy art. 481§1 kc 1 art. 14 ust.1 i 2 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych.

Od wyroku tego wniósł apelację powód.

Zaskarżył wyrok w części, a to :

w punkcie VI w zakresie w jakim Sąd Okręgowy oddalił powództwo (co do odsetek ustawowych od kwoty zadośćuczynienia w wysokości 155.000 zł za okres od dnia 28.02.2009 r. do dnia 27.12. 2009r., tj. co do 16.672,10 zł,

w punkcie VI w zakresie w jakim Sąd Okręgowy oddalił powództwo co do skapitalizowanych odsetek od wypłaconej w toku postępowania likwidacyjnego kwoty zadośćuczynienia w wysokości 25.000 zł za okres od dnia 28.02.2009r.

3.06.2009r., tj. co do kwoty 854,79 zł i ustawowych odsetek od tej kwoty za okres od dnia doręczenia pozwu do dnia zapłaty.

Wyrokowi zarzucił :

1. Naruszenie prawa materialnego tj.

a) art. 455 kc poprzez jego niezastosowanie i uznanie, że wezwanie pozwanego do zapłaty zadośćuczynienia nie doprowadziło do wymagalności roszczenia powoda o zapłatę zadośćuczynienia;

b) art. 481 kc poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i przyjęcie, że:

- pozwany pozostawał w opóźnieniu z zapłatą zadośćuczynienia w kwocie 155.000 zł dopiero począwszy od dnia 28.12.2009r.,

- wypłata przez pozwanego w toku postępowania likwidacyjnego zadośćuczynienia w kwocie 25.000 zł stała z opóźnieniem;

c) art. 14 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, UFG I PBUK w zw. z art. 817 kc poprzez ich błędną wykładnię i uznanie, że roszczenie powoda o zadośćuczynienie stało się wymagalne z dniem 28.12.2009r.

2. naruszenie prawa procesowego tj.

- art. 325 kpc w zw. z art. 328 § 2 kpc poprzez oczywistą sprzeczność między sentencją wyroku, a treścią w zakresie ustawowych odsetek od zasądzonej kwoty zadośćuczynienia;

- art. 328 kpc przez nie wskazanie w uzasadnieniu wyroku podstawy faktycznej i prawnej dla oddalenia roszczeń powoda o skapitalizowane odsetki od wypłaconej w toku postępowania kwoty zadośćuczynienia;

W oparciu o te zarzuty domagał się :

1. zmianę wyroku w pkt VI poprzez zasądzenie od strony pozwanej na rzecz powoda odsetek ustawowych od zadośćuczynienia w kwocie 155.000 zł za okres 28.02.2009r.-27.12.2009r.

2. w pkt VI poprzez zasądzenie na rzecz pozwanego 854,79 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia doręczenia pozwu do dnia zapłaty tytułem

okres 28.02.2009r. - 3.06.2009r. od wypłaconej przez pozwanego w toku postępowania likwidacyjnego sumy zadośćuczynienia wysokości 25.000 zł

3. zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja powoda jest częściowo zasadna, istotnie bowiem sąd pierwszej instancji błędnie zasądził odsetki od przyznanego na rzecz powoda zadośćuczynienia, co wskazał w uzasadnieniu wyroku. Nie ma jednak racji skarżący, iż w tym stanie rzeczy odsetki od zadośćuczynienia należą się w tych okolicznościach sprawy od dnia 28 lutego 2009r. Istotnie art. 817 §1 kc, podobnie jak i art. 14 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, UFG I PBUK (Dz.U. Nr 124, poz.1152 ze zm.) nakazuje spełnić zakładowi ubezpieczeń świadczenie w terminie dni trzydziestu licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku, niesporne jest także, że powód zawiadomił pozwanego o wypadku w dniu 28 stycznia 2009r., jednakże uszło uwagi skarżącego, iż z mocy §2 cyt. art. 817 kc gdyby wyjaśnienie w terminie wynikającym z §1 art. 817 kc okoliczności koniecznych do ustalenia odpowiedzialności

zakładu ubezpieczeń okazało się niemożliwe, świadczenie spełnione być powinno w ciągu 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe.

W tym stanie rzeczy w ocenie Sądu Apelacyjnego wyjaśnienie okoliczności koniecznych do ustalenia odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń nie było możliwe w terminie 30 dni od dnia zawiadomienia pozwanego o szkodzie. Przede wszystkim wskazać należy, iż wypadek za który pozwany odpowiedzialność ponosił wydarzył się na terenie N., powód nie zawiadomił policji o wypadku, po wypadku wsiadł do samochodu i wrócił do P. i dopiero w P. został zabrany do szpitala. Ponadto wypadek wydarzył się w dniu 13 grudnia 2007r., a powód zgłosił szkodę zakładowi ubezpieczeń dopiero w dniu 21 stycznia 2009r., a więc po prawie dwóch latach od zdarzenia. Okoliczności wypadku nie były niesporne, początkowo nie podano ubezpieczycielowi nawet nazwiska sprawcy wypadku. Sporządzony przez (...)protokół wypadku przy pracy był ogólnikowy, sporządzony na podstawie wyjaśnień powoda. Sprawca wypadku D. P. kwestionował swą odpowiedzialność. Ustalenia wymagały nie tylko okoliczności wypadku, a tym samym zasada odpowiedzialności pozwanego lecz także rozmiar doznanych obrażeń. Dlatego też, wbrew zarzutom skarżącego wyjaśnienie okoliczności koniecznych do ustalenia odpowiedzialności pozwanego nie było obiektywnie możliwe w terminie 30 dni od daty zgłoszenia szkody. W ocenie Sądu Apelacyjnego ustalenie tych okoliczności przy dołożeniu należytej staranności ze strony ubezpieczyciela nie mogło nastąpić w krótszym czasie, niż do dnia 3 czerwca 2009r. Dlatego też żądanie zapłaty odsetek od wypłaconej w dniu 3 czerwca 2009r. kwoty 25.000zł na uwzględnienie nie zasługuje. Zatem apelację w tej części jako pozbawioną podstaw należało oddalić.

Częściowo zasadna jest natomiast apelacja w części dotyczącej zasądzenia odsetek od przyznanej powodowi w wyroku kwoty zadośćuczynienia w wysokości 155.000zł. Nie było żadnego uzasadnienia do ustalenia początkowej daty odsetek, tak jak to uczynił sąd pierwszej instancji na dzień 28 grudnia 2009r. Nie zasadne jest jednakże stanowisko skarżącego, iż odsetki te winny być naliczane od dnia 28 lutego 2009r. Jak wyżej podniesiono w tych okolicznościach sprawy wyjaśnienie okoliczności koniecznych do ustalenia odpowiedzialności pozwanego przy dołożeniu z jego strony należytej staranności nie mogło nastąpić w krótszym czasie, niż do dnia 3 czerwca 2009r. Dlatego też odsetki od zasądzzonego zadośćuczynienia należą się powodowi z mocy art.817 § 2 kc w zw. z art. 481§ 1 i 2 kc od tej właśnie daty. Zaskarżony wyrok należało więc w tej części zmienić i zasądzić odsetki od dnia 3 czerwca 2009r., a w pozostałej części apelację oddalić jako nieuzasadnioną.

W związku z powyższym na mocy art. 385kpc i art. 386 § 1 kpc orzeczono jak w sentencji.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na mocy art. 100 zdanie pierwsze kpc stosunkowo rozdzielając koszty i zasądzając na rzecz powoda część kosztów zastępstwa procesowego biorąc za podstawę wyliczenia stosunek w jakim apelacja została uwzględniona.